

Mjesto: Sarajevo, Ilidža

Datum: 13.3.2022.

Pošiljaoc: Najda Milišić

Adresa pošiljaoca: Stari Drum 95

Poštanski broj pošiljaoca: 71000 Sarajevo; 71210 Ilidža

Primaoc: UNDP (rukovodstvo UNDP-a za energiju i okoliš)

Adresa primaoca: Zmaja od Bosne b.b. (Sjedište UNDP-a u Sarajevu - kuća UN-a)

Poštanski broj primaoca: 71000 Sarajevo

Poštovano rukovodstvo sektora za energiju i okoliš UNDP-a,

ja, u rodnom listu upisan kao drvo, u velikim sam problemima. Zato pišem Vama, jer mislim da Vi možete pomoći meni, i svim ostalim stanovnicima ove planete Zemlje. Pod mjestom stanovanja mi se smatra ova divna i jedinstvena zemlja, Bosna i Hercegovina. Proživio sam u njoj desetljeća i nagledao se svega, od požara, poplava, smeća do sječa i krčenja. Nikada nisam bio posebno nezadovoljan svojim životom ovdje, uvijek je tu bilo stvari koje sam htio promijeniti, ali mi vlasti nisu odgovarale na pisma kao što je ovo koje sada Vama pišem. Ne želim da budem nezahvalan, ali u zadnjih par godina, život ovdje postao je drastično gori nego prije. Vaša vrsta samo zagorčava život u ovoj divnoj zemlji. Ta sebična bića ni malo ne misle na nas biljke i naše prijatelje životinje, kao da ne postojimo. Plata nam je sve manja, a toliko je posla za obaviti. Nije lahko svakodnevno proizvoditi kisik, a ti sebičnjaci ga troše kao da sam od sebe nastaje, čak ga i zagađuju. Ni uslovi rada nisu najbolji, ne žele ni Sunce i zemlja uvijek da surađuju. Naravno, to nije jedini razlog zbog kojeg Vam pišem, nije novac najbitniji na svijetu, plati ćemo nekako progledati kroz krošnju, ali uslovi za život su tek katastrofalni. Stalno neki požari i sječe, ne osjećamo se više sigurno. A i moja rodbina iz Hercegovine se žali na česte požare, ne znaju više šta da rade. I bijela porodica mojih šumskih drugova medvjeda koja naseljava zaleđeni kontinent kaže kako je tamo situacija najgora. Kažu da su na vijestima čuli da postoji to neko "Globalno zagrijavanje". Zbog njega se njihove kuće tope, znate one su od leda, nešto slično vašim ciglama. I sada oni nemaju ni krov nad

glavom. A sav taj istopljeni led postaje dio ogromne porodice okeana. I onda se nivo vode povećava, a da Vam kažem ja, nije to more nama daleko, sva su ona povezana. Na kraju se ispostavlja daje ono Sunce, sa kojim svaki dan sarađujem jedan od glavnih uzročnika zagrijavanja. Ali ne može ono samo ništa učiniti, iako je tako veliko. Vaša vrsta mu itekako pomaže, ali oni neodgovorni. Ne znaju ni očistiti iza sebe. Ti lijeni ljudi, zar se nikada neće naučiti pameti?! Molim Vas naučite svoju vrstu kulturi. Umjesto što ih podučavate raznim naukama, tehnikama i umjetnostima, valjda prvo trebaju znati osnove bontona. Te klimatske promjene su stvarno veliki problem, pa ja pored svog redovnog posla moram još i da sprječavam klizišta, kao da mi radno vrijeme nije već dovoljno dugo. Najviše me strah za moju porodicu, i za njihove živote. Nedavno su bile poplave, dosta naših poznanika je izgubilo živote, voda ih je odnijela. Toliko vas ima inženjera, a ništa ne radite da poboljšate infrastrukture tih rijeka. Ta moja rodbina iz Hercegovine mi priča kako su prošlo ljeto preživjeli strašne požare. Oni žive u jednoj mediteranskoj šumi. Kažu da su glavni krivci iz reda vaše vrste. Kažu da ih prolaznici koji krenu na ljetovanje gledaju sa velikom dozom tuge i žaljenja, ali ne rade ništa da se stanje promjeni, već samo mirmo posmatraju. Ovo prelazi sve mjere trpljenja. Ja bih već davno poduzeo nešto da imam tu moć i sredstva, ali nažalost nemam. Ja sam samo jedno obično drvo, koje se boji za svoj, i život svoje porodice, koje svakodnevno marljivo izvršava svoj posao, radi prekovremeno i popravlja ono što vi ljudi pokvarite.

Cijenjeno rukovodstvo, nedavno je prošao moj rođendan, 21. mart - Svjetski dan šuma. Tog dana, prvog dana proljeća, moji srodnici i ja isprepletemo grančice kao ruke, poželimo jednu želju, i pošaljemo je kao molbu za spas šuma na Planeti Zemlji, koje zbog klimatske krize i ljudske nemarnosti nestaju:

"U ime svih hranitelja vazduha širom svijeta, molim Vas da ne ranjavate našu djecu. Svako stablo osjeća zasjeklinu kao ranjenik ranu. Slušajte poruke u šaputanju našeg lišća i zagrlite nas ponekad. Time iskažite zahvalnost što vaš zrak činimo čistijim, što bistrimo vodu koju pijete i bogatimo tlo kojim hodate. Pazite, čuvajte i volite našu Planetu Zemlju. Ne dajte da je klimatska kriza i ljudska ruka unište!"

Duboko vjerujući da će ove riječi naći put do Vašeg srca i srca svih onih koji mogu spasiti i sačuvati ovu planetu od klimatske krize, šaljem Vam treperave pozdrave iz moje tople i zelene kuće.

S poštovanjem,

Zabrinuto drvo (Najda Milišić, VIII, oš "Mehmed Handžić")